

TIDNING
FÖR
KAMRATFÖRENINGEN
S. S. 1940.

N:r 1.	Redaktör och ansvarig utgivare: 16 Svensson	29 sept
Årg. 1.	Övriga medarbetare: 54 Pettersson och 71 Gardelin.	1940.

VARFÖR "ÅTSKILLNAD"?

Ja, men varför kalla tidningen "Åtskillnad" hörs säkert många utrop av signalisterna, varför inte något annat lämpligt? Tja, hitta på något annat då, det kanske inte är så lätt som man skulle kunna tro. Nej, go' vänner namnet "Åtskillnad" torde vara ganska bra efter ett moget övervägande, även om det bara skulle vara upprunnet i två medelmåttiga signalisthjärnor på signalrummet! D.v.s. hjärnorna var medelmåttiga på telegrafseringen men när det verkligen gällde var dom något bättre det torde löjtnant Eriksson samt i någon viss mån även furiren Ring kunna intyga, med tanke på densenaste manövern. Hur som helst, döpelseakten försiggick vid en mycket enkel halv kaffe på "Markan" under rökdimmornas mångfala en av de gassiga sommardegarna i... i. De två ommända var som läsaren kanske redan gissat 16 Svensson och 71 Gardelin. Den fick namnet
forts. å sid 4.

SIGNALIST ELLER ICKE?

Signalister äro vi alltså den saken är ganska klar och vi kan inte riktigt fatta hur det skulle varit att inte vara det! Hur skulle det vara att byta med en gevärsröv? Är det någon som är villig? Det blir nog få tror jag, den som en gång riktigt har kommit in i signalistjämsten vill nog inte överge den godvilligt! Nästan alla yrken finns representerade där allt ifrån jordbrukare, snickare, folkskollärare och stationsinspektörer till servitörer, assistenter, kockar, konstnärer och köpmän. Och vi minns väl korpralen Salén som var hemma på sex språk. Han kunde eventuellt ha kombinerat signalistjobbet med ett annat nämligen som tolk på reg.staben. Som sagt signalister är vi allihopa, allihopa! Kan vi bara morsealfabetet som ett rinnande vatten då går allting fint. Sergeanten Hammarström yttrade en gång att:
forts å sid 4.

MED SIGNALISTER PÅ STORMANÖVER.

Vilda-västernliv i Roma!

Stormanövern är som bekant för en tid sedan avslutad. Generalen avtackade oss på Roma flygfält i närvaro av bl.a. landshövdingen och hallåmennen Sven Jerring. Vi göra här en resumé över signalisternas insatser i "kriget".

Övningen började kl. 9 f.m. den 18/9. Innan dess var emellertid alla förband på sina platser, eller som det heter på fackspråket: utgångsläget var intaget. Korpralen Proos med sin radiobil hade redan dagen förut beggett sig till sin tjänst i södra fo och som tidningen där icke hade någon korrespondent blir det ganska svårt att följa hans eskapader i trakten av Hemse. Så vi måste i fortsättningen lämna honom utanför, vi få hoppas att han inte misstycker. Vad vi dock hört från välunderrättat håll är att han skött sig som en äkta signalist. Och det undrar man rakt inte på för tillsammans med korpralen Svensson tillhör han ju "eterns marodörer". Och alla såväl hög som låg befann vi oss i stridsdugligt skick. I Gammelgarn fanns de bägge sängeleverna korpralen Kuhlau d.ä. samt "Lille" Engström och de hade förbindelse med Fasta K och övriga delar av Gotland. I Burgsvik var korpralen Wigström stationerad. Gick det lika bra då som på Spånga är det inget att klaga över. Alla de övriga var utplanterade på sina staber, stationer och växlar och det hela var alltså färdigt för den stora drabbningen. Det började osa lite hett borta i Roma fram emot tolvdraget, vi fick se de där vita banden på axelklaffarna skymta lite varstans i terrängen och då blev det bråttom att sätta sig till motvärn men övermakten var för stor, staben fick bereda sig på att fly och det blev en flykt som dom sent glömde. Korpralen Svensson ordrades att bege sig till Dalhem så fort var möjligt. Det blev full fart framåt så Volvon fick visa vad den gick för. Vid Roma Kungsgård upp-

uppenbarade sig fienden beredd att gå till anfall. Det var bara kylarn åt andra hållet och gasen i botten. Från alla håll anföll fienden men den Svenssonska patrullen klarade sig undan bortåt Högbrohållet till. Vid Halla kyrka hade fienden återigen stoppat regstabens motorcykelordonanser vilka till ett antal av omkring 10 st. upptogo vägen och 400 m. längre fram låg fienden och besköt oss så gott sig göra lät med sina "löspluggar". Motorcyklarna förde ett oväsen som det värsta "Hejdebylopp" men till slut satte dom full fart och skulle forcera hindret men det slutade snöpligt alla utom två blev tillfångatagna. Till och med signalistfotografen "Piffe" Vesterberg dukade under för övermakten. Men ptr Svensson tog sin Mats ur skolan och tog till reträtt över Sjonhem-Ganthen och ankom slutligen till Vidunge i Dalhem. Det befanns då att de var de enda signalister som undkommit. 1:ste telegrafisten i ptr vpl 71 Gardelin utförde därvid ett förtjänstfullt arbete såsom telefonpost för staben på ett sätt som man kanske inte skulle kunna trott honom vara vuxen. Han mottog ett hundratal samtal samt ett tjugotal meddelande allt under det han satt i obehaglig närhet av översten m.fl. sådana höga befäl, vilket ibland gör att inte nerverna mår alldeles bra. Men den något magerlagde elitping-pongspelaren rodde båten iland fast med ansträngning. Under tiden hade stora saker timat i Roma. Vid inringningen där försökte givetvis alla som kunde att fly men det gick icke så lätt inte. Ptr Ring, exempelvis tänkte nog, men nej! Chauffören för ptr, 346 Johansson även kallad "Gisshandlaren" försökte vräka sig över vägsparren men det gick inte alls. Det var bara att vända tillbaka och genom kurven vid Roma kyrka gick ekipaget på två hjul allt under det att besättningen på flaket med sin

karbineld uppehöll en hälsosam respekt hos fienden. I iveren att beskjuta motståndarna råkade 53 Söderberg avlossa ett i örat på en av kamraterna vilket lätt hade kunnat fått en ödesdiger utgång. Men torde alltså med fullt gog kunna påstå att blod flöt om än icke i några strömmar. Men det var ju tur för dem att fiendens kulspruta hakade upp sig annars hade det nog blivit andra bullar av. En som där- emot hade turen att undgå fiendens hökblickar var korpralen Ekman som med sin patrull höll till i ett hus på vägen till Kungsgården. Det enda farliga var antennen men den ordnades på ett konstifikt sätt! Vicekorpralen 65 Lyth som hade rymt från sin patrull ankom till Ekman i god form och med humöret i behåll. Väl ditkommen fick han sig uppdraget anförtrott att försöka hala in antennen vilket han lär ha utfört till belåtenhet. Han ålade genom ett morotsland för att undgå obehöriga blickar och inte många minuter därefter var antennen upphängd på husets vind. Och förbindelsen kunde skötas med bl.a. Svensson borta i Dalhem. Korpralen hade all heder av sin patrull och bland de mennar som icke få glömmas märkes 108 Andersson och 45 Klintberg. Den förstnämnde är trots sin stora kroppsvolym en signalist av ovanligt höga mått och hans rasrena behandling av morsenyckeln är nästan någonting i stil med 16 Svenssons. 2:dre telegrafisten Klintberg är direkt motsatsen då det gäller kroppsformen men annars även han en god telegrafist vilket ju kan komma till användning på en manöver som denna. När han sätter sig och öppnar radion på mottagning, är i regel hans valspråk följande: "Tomt hir, tomt dir"! Men som sagt patrullen Ekman var innesluten i fiendens gastkramning och inte ens korpralen Kuhlau d.y. som tillhörde fiendesidan kunde upptäcka honom och det tycker signaturen att det är ofattbart ty han är känd att ha ett gott öga till lösa

förbindelser. Men fram på kvällskvisten ankommo patrullerna välbehållna till Vidunge där en måltid i form av ärter och fläsk utspisades vilket smakade ganska gott efter omständigheterna. Men den unkna armol-doften har nu försvunnit från våra kokkärl och det är bara glädjande att höra men det borde den ju faktiskt ha gjort när vi legat inne sedan 8 dec. i fjol och en del kanske längre. I Dalhem inrättade sig staben på gammelt känt manér d.v.s. det gick med fart och kläm. Och lite bättre gick det ju när alla befälen sluppit loss ur fångenskapen i Roma och inställt sig vid Vidunge för orders erhållande. Löjtnant Eriksson, som tråkigt nog även han råkat i fiendens klor kom också han till Dalhem så småningom men humöret var det inget fel på det var lika bra som vanligt och då var det ju ganska bra. Men i etern var det ett väldigt väsen, på natten har man kunnat fastslå att det var 16 Svensson som hamrade på telegraf-eringsnyckeln som en galning. I varje fall påstod dock furiren Ring att hans mottagning störts en ening. Men senare på natten blev det lugnare i Dalhemområdet igen, staben bröt opp fram på natten och begav sig mot Ala där mennarna gick i bivack. På morgonkräken fick vi njuta av fläskkorv och potatis fast nog en del av oss ville haft "fika". Men på natten var det färdigt igen: läget hade blivit förvärrat och en förflyttning var av nöden. Det var att fara tillbaka till Dalhem en gång till för antagligen hade nya fallskärmshoppare anfällt för att slå sig igenom men det skulle inte lyckas för dem det var vi säkra på. På lördagen vid 9-tiden fick vi äntligen anteckna ua i stationslistorna. Och sömniga, otvättade, orakade och hungriga såg vi ut men nu vinkade permissionen och då tänkte man inte så noga på hur man såg ut själv. På flygfältet i Roma var det avtackning av trupperna och generalen

talade som endast en general kan tala. Och när sången och gudstjänsten var över for vi hem var och en till sin förläggning med ett minne av en innehållerik manöver. Och säkert sov vi gott den natten efter att inte ha sovit på två nätter. Och många voro säkert de, som gick att få sig en god middag. Detta månede vara dem väl unt.

Varför "Åtskillnad"?

Forts. från sid 1.
"Åtskillnad" på grund av att det ju är en viss åtskillnad på signalister och andra. För signalisterna det är ju stabernas kändelspröt och dom sviker mera sällan och dom andra, ja dom är dom andra. Och hör sen! En signalist är en signalist vad han än kommer och därför åtskillnad! Auf Wiedersehn!

Redaktören.

Signalist eller icke?

Forts. från sid 1.
"Kom ihåg att signalisterna tillhör kårens grädda"! Huruvida detta är med sanningen överensstämmande överläter vi andra att avgöra. Men ett faktum är att signalisterna utfört många duktiga bregder på övningarna väl värda att minnas och upptecknas. Mätte dem icke vansläktas!

"Svisse".

Konstutställning.

En konstutställning är för närvarande anordnad på Lunkans Konditori av de båda, på stark frammarsch stadda gotländska konstnärerna Gardelin och Klintberg. Det är Gardelin som företräder den surrealistiska stilen och Klintberg den mera praktiska stilen vilken lämpar sig utmärkt för målning av tallriker. Av Gardelin märkes särskilt ett stilleben "Pannan med sylt" samt en akvarell i olja "Signalisten Silverskägg" (självporträtt). Klintberg ställer även ut ett par anmärkningsvärda saker vilka antagligen komma att bli sålda inom

kort. Vi göra ärade herrar konsthandlare en erinran om att passa på innan de bli sålda! den ena är en bataljmålning föreställande "Kråkor vid Tippen". Den är i delvis ljusa och mörka färger samt har Bingerskvarn som hotfull bakgrund. Den andra är ett självporträtt kallat "Den sovande städeren" utförd i vattenfärger. Gör ett besök.

Våran manöver.

Diktat en höstdag vid en tillfällig inspiration borta i den stora salen hos Sture Anders av 16 Svensson anno 1940. Sjungan på melodi: Svarte Rudolf!

Hör signalisten han sänder
i etern tecknena ut
och hör vad som händer
det var u.a. Förbindelsen slut!
Så slutade våran manöver
bortom gränsen vid Roma nånstans,
det är nästan så stormen oss söver
och vi miste så lätt vår balans.

Så morserade duktiga karlar
på Gotlands vidsträckta redd
och motstationen den svarar
försiktigt, försåttligt, beredd!
Och telefonen den pinglar,
den vill inte tysta nån gång
och telegrammen dom ringlar,
i ändlösa rader så lång!

Livsyttningar.

Världens gång kan ingen lindra
den går sin gamla jämna stråk!
Men smärtan för en vän vi lindra
och glömma kan allt gammalt bråk!

Livets mångahanda sorger och bekymmer
kan vi själva knappast hålla borta
och kanske icke förrän livets afton
skymmer,
vi kan förstå, vi kommit har till
korta....

Harald Svensson.

DÖDSFALL.

"Den ständiga passningen" avsomnade lugnt och stilla måndagen den 23 september 1940 kl. 3 e.m.

In memoriam:

Han hade sista tiden lidit av ohälsa och varit sängliggande på grund av indragning. Dödsorsaken var utryckning. Hedersbetygelser och kransar undandades.

Vännerna.

BRÖLLOP.

Bland dem som tog vara på krigsvigselns möjligheter må nämnas korp-ralen Proos som gifte sig pingstdagen. Bland telegrammen märktes ett från regstabens signalister med följande innehåll:

Kl. 1700
Övningen är slut
Champagnen mätes ut
Klart slut.

Signalister en gros.

Vitsar.

Om det är någon som inte vet vad en vits är för något kan vi stå till tjänst att upplysa om det. En vits är enligt Hasse Z. "en tungans salto-mortal på kvickhetens bakgator"! Gå med i föreningen D.B.V. (de billiga vitsarna). Ni kan bli en god "hemvitsare" på 1 år.

Fru Karlsson tippar.

"Säj, Emil hur kan det bli tolv-rätt när det bara är elva stycken i ett fotbollslag?"

En militärisk definition på kyssen:
En rapport till huvudkvarteret.

SIGNALSKT!

Den ene bassen: "Har du hört att Jom inte har varken växel- eller likström på Signalkompaniet".

Den andre bassen: "Ja men vad har dom då?"

-"Dom har bara Käll-ström och Hammar-ström"!

SENASTE NYTT!

GANGSTERDÅD I VISBY!
Är det "Slangen"?
Flugfångare använd som tillhygge!

Polisen säger att spåren peka i viss riktning. Dådet utspelades på kafé "Bahia". Utredning pågår. Vidare i aftonupplagan.

HUSMANSKOST.

För signalisternas fruvar. Ett gammalt bra recept.

Sluring.

Insant av fru Ida Blomlund, som ärvt det av sin svärmor.

25 liter vatten, en morot, två paltsternackor, 5 kg. högrryn, en paparkaka, 5 kg. grovt salt, 2 hekto kalvben val renskrapade, ett tjugondels grishuvud och en halv julgransfot. Alltsammans kokas tills det blir kokt. Serveras varm eller kall med brännvin och enbärsdricka. Rätten räcker för 60 personer.

ANNONSERA/ANNONSERA.

Annonsera i "Åtskillnad"!
Obs! vilket köpdugligt folk som läser
desssa annonser.

TILL SALU.

HANNE FIN STAMTAVLA.

Klot-Johan av Smittenslunds Kennel
är till försäljning. Pris kr. 50:-
87 Nilsson (Putte)
Östra Vi, Visby.

SOFFA

säljes av ung dam. Är skön att ligga
på och försedd med välsvarvade ben.
Svar till "Billigt" d.t.k. f.v.b.

LÖJTNANTSUNIFORM

till salu. Är något sliten men dock
i fullt användbart skick. Pris 100:-

Eric Källström
Nikolaigatan 48
Visby.

En kalvfärdig

KO,

en "Vikings" vändplog samt en andel
i Hejde tjurförening säljes billigt.

89 Mattson
Löves i Hejde.

ÖNSKAS KÖPA.

En eller flera motböcker önskas köpa.
Full diskretion och bra betalt. Helst
4 liter.

62 Engström
Endreväg Visby.

Ett parti

LERGÖKAR

önskas köpa. (omkring 5.000) Hänvänd-
else till assistenten Proos, Tempo.
Träffas säkrast mellan 2-3 e.m.

Bättre begagnad

BARNVAGN

önskas köpa. Svar till

74 Sandberg
Visby.

DIVERSE.

Varför kom du ej och mötte mig vid
alsjärnet igår kväll? Jag väntade
vill långt efter 9. Skriv och för-
klara, min adress är följande:

599 Svensson
Fältpost 18001
Visborgslätt.

Se hit damer!

Har Ni Fyffes hemma ikväll!

Finsmakare ohoj!

Köp Harald Svenssons berömda konserv-
er till följande humana priser:

Gravad ringinduktor.....pr b.l:75
Konserverad A-blankett med
fel tidsnummer.....2:--
105 mm.dubbelparabolslipad-
reflektorspegel i ostronsås...2:50
Sändarenyckel å lå daube.....1:50

BIO.

På Hansabio spelar man för närvaran-
de den gotländska lustspelskomedien
"De glada bagarna i Visby". I titel-
rollerna märkas "Bobben", 65 Lyth
och 76 Sandberg. Rekommenderas!

På Regina går en nykterhetsfilm med
97 Andersson och "Fatty" Loréhn i
huvudrollerna.

Sann historia år 1940.

Det är en het sommar dag och vid
Apotekshörnan står infödingen Gustav
"Visby" i ledigställning. En utländsk
turist som är ute och ser på stan
tilltalar honom på tyska: "Die Bur-
meister"?

-Gustav: "Unter street"!

-Turisten: "Was haben sie bier"?

-Gustav: "Snapsen, hapsen, drinksen"!

Skepparhistoria.

Sjökeptenen som seglat på de sju
världshaven: "Jag minns en gång på
en krog nere i Antwerpen där var det
så trångt att vi inte kunde flytta
pjäserna på schackbrädet".

- "Varför är en elitsignalist lämplig
som en äkta man"?

-??????

- "Därför att han sköter förbindelsen,
även om han inte nöter den"!

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-